



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3576/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית

המערער: גורדון מניס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיאה (כתוארו אז) א' טל וכב' השופטים א' מקובר וז' בוסתן) בתפ"ח 102/12 מיום 6.4.2014

ט' באלול התשע"ד	(4.9.2014)	תאריכי הישיבות:
ו' בניסן התשע"ה	(26.3.2015)	
כ"ג בחשוון התשע"ו	(5.11.2015)	
ט"ז באדר א התע"ו	(25.2.2016)	

בשם המערער: עו"ד אסתר בר ציון

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר; עו"ד לינור בן-אוליאל; עו"ד עידית פרג'ון; עוד קרן רוט

בשם שירות המבחן
למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיאה (כתוארו אז) א' טל וכב' השופטות ז' בוסתן וב' טולקובסקי) הרשיע את המערער – על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן – בעבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו 15 שנים לפי סעיפים 3(א)(3) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 בצירוף

סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון למעשה מגונה בקטין לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין. על המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי כמפורט בגזר הדין. הערעור שלפנינו מכוון לחומרת עונש המאסר בפועל.

רקע עובדתי והליכים קודמים

1. במהלך שנת 2012 ביצעה משטרת ישראל מבצע לאיתור חשודים אשר יוצרים קשר מיני עם קטינים במרשתת ומחוץ לה. לצורך כך, בין היתר, התחברו שוטרים לאתרי מרשתת ולתוכנות התכתבות מקוונת (להלן: צ'אט) תוך שהם מציגים עצמם כקטין בן 12 שנים תחת שם המשתמש "עידן12" (להלן: הקטין). לפי עובדות כתב האישום המתוקן, המחזיק שלושה אישומים, המערער "נתפס" תוך כדי ביצוע עבירה בשתי הזדמנויות שונות. כך, לפי האישום הראשון, ביום 29.5.2012, פנה המערער במסגרת צ'אט לקטין ואמר לו שהוא מעוניין להיפגש. לאחר מכן מסר המערער לקטין את כתובת הדואר האלקטרוני שלו לצורך התקשרות בתוכנת השיחות "מסנג'ר" (להלן: מסנג'ר). בהמשך פנה המערער אל הקטין במסנג'ר והתכתב עמו. במסגרת ההתכתבות שאל המערער את הקטין שאלות בעלות אופי מיני ובוטה, תיאר מעשים מיניים שביצע לכאורה בקטינים בני גילו של הקטין ולבסוף נתן לו את מספר הטלפון שלו לשם תיאום פגישה עתידית. בגין מעשים אלה יוחסה למערער עבירה של ניסיון להטריד מינית קטין שטרם מלאו לו 15 שנים. בהמשך, לפי האישום השני, ביום 25.7.2012 פנה הקטין למערער במסנג'ר וכאשר הלה שאל "תזכיר לי", ענה הקטין "מהצ'אט... עידן בן 12". לאחר מכן שאל המערער את הקטין למקום מגוריו והלה השיב שמתגורר ביבנה. לאחר מכן השיב המערער "לא כל כך רחוק" והעיר הערות בעלות אופי מיני. בהמשך, בתשובה לשאלת הקטין "למתי מחפש", ענה המערער "אפשר היום מחר מתי שאתה רוצה... צריכים לתאם... לתאם איפה ניפגש". לשם תיאום המפגש מסר המערער את מספר הטלפון שלו לקטין, והלה מסר לו את מספרו. סמוך לאחר מכן התקשר המערער כמה פעמים למספר הטלפון שסיפק לו הקטין. במהלך השיחות (שבהן התחזתה סוכנת משטרתית לקטין) שאל הקטין את המערער אם גילו הצעיר לא מפריע לו; ועל כך השיב המערער בשלילה. המערער הוסיף והציע לקטין הצעות מיניות בוטות; ותיאם עם הקטין מפגש בבית הקטין. המערער הגיע למקום המפגש במועד שתיאם עם הקטין כשבכוונתו לקיים עמו מגע מיני, ואז נעצר על ידי המשטרה. בגין מעשים אלה יוחסה למערער עבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים. לפי האישום השלישי, ביום 25.7.2012 החזיק המערער בדירתו 5 קבצי מחשב שבהם תמונות של

קטינים בעירום מלא וחלקי ו-5 קבצי מחשב שבהם סרטי וידאו אשר קטינים מופיעים בהם בעירום. בגין מעשים אלה יוחסה למערער עבירה של החזקת פרסום תועבה שבו דמויות של קטינים.

2. כאמור, המערער הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן על סמך הודאתו. בית המשפט המחוזי (כב' סגן הנשיאה (כתוארו אז) א' טל וכב' השופטים א' מקובר וז' בוטתן) גזר ביום 6.4.2014 את עונשו של המערער כמפורט ברישה לפסק דין זה. בית המשפט העמיד את מתחם הענישה ההולם על הטווח שבין 9 חודשי מאסר בפועל עד לשנת מאסר בפועל. בנמקו זאת התייחס בית המשפט לצורך להגן על שלמות גופם ונפשם של קטינים מפני פגיעה מינית, לרבות מניעת ניצולם ופגיעה בהם באמצעות המרשתת; למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מין המבוצעות באמצעות המרשתת שלפיה במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל; לחומרה הרבה הידועה לעבירות מין המבוצעות בקטינים; ולצורך בהרתעה ובהרחקת גורם המסכן קטינים מהקהילה. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, התייחס בית המשפט לכך שעבירות מין במרשתת אינן מצריכות תכנון מוקדם עקב אופיו המידי של מדיום זה; לכך שאמנם המערער התכתב עם שוטרים ולא עם קטין בן 12 בפועל אך שאין ליתן לעובדה שמעשי המערער לא גרמו לנזק בפועל משקל משמעותי לקולה; לכך שאלמלא היה מדובר במבצע משטרתי ומן העבר השני היה מצוי קטין בשר ודם, יכלו להיגרם לו פגיעות ונזק נפשי ממשי. בית המשפט התייחס בנוסף לשני תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המערער וכמו כן להערכת מסוכנות שהוגשה בעניינו מטעם המרכז להערכת מסוכנות ולהערכת מסוכנות פרטית שהוגשה מטעמו. מאלו עלה כי למערער דפוס של משיכה לקטינים; וכי משבר אישי ונפשי שחווה המערער לאחר גירושיו עמד ברקע ביצוע העבירות.

3. אשר לקביעת העונש בגדרו של המתחם שנקבע, בית המשפט עמד על כך שהמערער מטופל בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין החל מחודש ינואר 2013 ומשתתף בה בצורה פעילה וחיובית; וכי מכיוון שהקבוצה מהווה עבורו גורם תמיכה חשוב ומשמעותי, המליץ שירות המבחן על השתתפות עונש מאסר על דרך של עבודות שירות בצד צו מבחן למשך שנתיים. עוד ציין בית המשפט כי לא ניכר שמשפחת המערער תיפגע במידה משמעותית אם יושת על המערער עונש מאסר בפועל; כי המערער לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה אך כי התרשמותם של הגורמים המקצועיים היא כי קיים פער בין הצהרותיו לבין לקיחת אחריות בפועל; כי נסיבות חייו כוללות פגיעה מינית שעבר לכאורה כילד וחסכים רגשיים עמוקים ודימוי גברי ירוד עקב יחסים מורכבים עם אמו; וכי הוא נעדר עבר פלילי. בית המשפט ציין בנוסף

כי המערער הודה במסגרת התסקירים וההערכות שנערכו בעניינו כי קיים בעברו קשר מיני עם קטין. לבסוף, לאחר שציין בית המשפט כי לא מצא לחרוג מהמתחם שקבע לחומרה או לקולה מנימוקיו, השית על המערער עונש ברף התחתון של המתחם שנקבע – 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי כמפורט בגזר הדין.

מכאן הערעור שלפנינו, המכוון כאמור לחומרת עונש המאסר בפועל שהושת על המערער.

ההשתלשלות הדיונית

4. בעניינו של המערער התקיימו 4 דיונים בבית משפט זה והוגשו 4 תסקירים משלימים מטעם שירות המבחן ושתי הערכות מסוכנות עדכניות כדי לאפשר למערער למצות את ההליך הטיפולי והשיקומי שבו החל. להלן יובאו בתמצית הדיונים שהתקיימו בעניינו של המערער וההמלצות שניתנו לגביו.

5. ביום 4.9.2014 התקיים הדיון הראשון בעניינו של המערער. שירות המבחן ציין במסגרת תסקיר משלים מטעמו מיום 24.8.2014 כי בצד השתתפותו הקבועה והעקבית של המערער בקבוצה הטיפולית, הלה טרם הפנים את הגורמים שהביאוהו לביצוע העבירות ועדיין רואה עצמו כקורבן. יחד עם זאת צוין כי הקבוצה הטיפולית היא גורם ממתן מסוכנות עבור המערער; וכי המשך הליך טיפולי ארוך טווח יאפשר להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פוגענית מצדו. שירות המבחן שב אפוא על המלצתו הטיפולית שניתנה בבית משפט קמא. המרכז להערכת מסוכנות העריך כי המסוכנות המינית שנשקפה מהמערער באותה עת נותרה ברמה בינונית. צוין כי התנהלות המערער מאופיינת כמניפולטיבית; כי קיימת אצלו משיכה מינית לגיל הנערות (הבפיליה); וכי לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית מסוג פדופיליה. בהסכמת הצדדים נדחתה שמיעת המשך הערעור לפרק זמן של 6 חודשים שאז תיבחן מחדש מסוכנות המערער לאחר המשך ההליך הטיפולי.

6. לקראת הדיון הבא הוגש תסקיר משלים נוסף ביום 24.3.2015 מאת שירות המבחן שבו צוין כי המערער אימץ דפוסים מפחיתי סיכון להישנות התנהגות פוגעת מצדו. יחד עם זאת צוין כי התקדמותו הטיפולית של המערער איטית. שירות המבחן מצא עם זאת להמשיך ולבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של המערער, לא בלי התלבטות. אשר להערכת מסוכנות עדכנית, כזו לא הוגשה בעניינו של המערער טרם הדיון, והוחלט לפיכך במועד הדיון מיום 26.3.2015 כי נוכח ההערכה "הזהירה אך

החיובית" מטעם שירות המבחן, הדיון בערעור יידחה לכמה חודשים נוספים לשם גיבוש עמדה סופית בדבר הצלחת ההליך הטיפולי, שאז תוגש גם הערכת מסוכנות מעודכנת.

7. דיון נוסף נקבע ליום 17.9.2015 ולקראתו הוגשו הן הערכת מסוכנות עדכנית הן תסקיר משלים נוסף מאת שירות המבחן. בהערכת המסוכנות מיום 12.8.2015 צוין כי המערער שיתף באופן כן לגבי פגיעות מיניות שביצע בקטינים בעבר, אך בצד זאת עדיין אינו מבין לעומקו את הסיכון הנשקף ממנו. סופו של דבר נקבע כי אף שהשיג הישגים משמעותיים בהליך הטיפולי, רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו נותרה בינונית. בתסקיר המשלים מאת שירות המבחן מיום 9.9.2015 הובעה העמדה כי המערער מיצה את השתתפותו בקבוצה הייעודית לעברייני מין שבה השתתף משך כ-32 חודשים. צוין כי קיימת אצל המערער נוקשות מחשבתית ותפיסה עצמית קורבנית אשר מקשות עליו לערוך את השינויים הנדרשים לצורך הפחתת מסוכנותו. בצד האמור צוין כי המערער משתף פעולה בטיפול מתוך רצון כן לערוך שינוי בחייו ולא כדי לצאת ידי חובתו. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון בעניינו של המערער עד לאחר תקופת החגים לשם חשיבה מחודשת לגבי המשך ההליך הטיפולי של המערער.

8. הדיון נדחה לפיכך ליום 5.11.2015, שלקראתו הוגש תסקיר משלים נוסף מיום 28.10.2015 שבו צוין כי שירות המבחן מעוניין לבחון את השתלבות המערער בקבוצה טיפולית שונה במרכז יום לשיקום לעברייני מין במרכז הארץ. במועד הדיון ציינה נציגת שירות המבחן כי התמונה בעניינו של המערער מורכבת נוכח שיתוף הפעולה מטעמו מחד גיסא אך ההתקדמות האיטית בהליך הטיפולי מאידך גיסא. בהמלצת שירות המבחן ובהסכמת הצדדים הוחלט כי ייערך ניסיון לשלב את המערער במרכז יום כאמור ולאחר כמה חודשים ייבחן עניינו מחדש במסגרת הערעור.

9. ביום 7.1.2016 הוגש תסקיר נוסף, אחרון, בעניינו של המערער שבו צוין כי נערכה למערער בדיקת התאמה להשתלבות באחת מהאפשרויות הטיפוליות במסגרת המרכז לשיקום עברייני מין במרכז הארץ, וכי הוחלט שלא לקבלו למסגרת האמורה. שירות המבחן העריך כי המשך הטיפול במערער בעת הזו לא יתרום להפחתת מסוכנותו ובמצב זה לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. יחד עם זאת צוין כי בהתחשב במצב המורכב של המערער שירות המבחן לא ראה ליתן המלצה עונשית בעניינו.

ביום 25.2.2016 קיימנו דיון נוסף, רביעי במספר, בעניינו של המערער לאחר קבלת ההתרשמויות העדכניות מאת הגורמים המקצועיים. כעת בשלה העת להכרעתנו בערעור.

טענות הצדדים

10. המערער טוען כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו ובגזירת העונש בתוך המתחם. נטען כי הפסיקה שעליה הסתמך בית המשפט בקביעת המתחם עסקה במקרים שבהם דובר בעבירות ברמת חומרה גבוהה יותר ושנגרמו בהם נזקים ישירים לקטינים, בשונה מהמקרה דנן שבו לא נגרם נזק ממשי או ישיר. עוד נטען כי שגה בית המשפט שלא שעה להמלצת שירות המבחן להשית על המערער עונש מאסר על דרך של עבודות שירות והטלת צו מבחן בצדו; וכי יש להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של המערער – אשר מתמיד מאז מעצרו בהליך הטיפולי שהוא מצוי בו – על פני שיקולי גמול והרתעה. המערער ציין בנוסף כי בהערכת המסוכנות שהוגשה מטעמו לבית משפט קמא צוין כי לא נמצאה עדות לחשיבה מינית סוטה או לנטייה פדופילית וכי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו הינה בינונית עד בינונית נמוכה; כי מסקנות הערכה זו – שהוגשה בהסכמת המשיבה – מצדיקות הקלה משמעותית בעונשו; כי הוא עמד באופן מלא בכל תנאי מעצר הבית שבו הוא נתון; וכי לא ניתן משקל מספיק לגילו המבוגר (בן כ-60 שנים כיום), להודאתו בכתב האישום שחסכה זמן שיפוטי, לעובדה כי נטל אחריות על מעשיו ולחרטה שהביע, להיעדר עברו הפלילי, ולכך שהמעשים שביצע מצויים במדרג החומרה התחתון של העבירות שבהן הורשע. בדיונים שהתקיימו לפנינו הוסיף המערער כי שליחתו בעת הזו לריצוי מאסר בפועל תביא לקטיעת ההליך הטיפולי שבו הוא מצוי; וכי אף אם העונש שנגזר עליו היה סביר בנסיבות העניין בעת שנגזר, בנקודת הזמן הנוכחית ונוכח ההליך הטיפולי קמה עילה להתערב בעונש זה ולהמירו במאסר שיבוצע על דרך של עבודות שירות.

המשיבה סומכת ידיה על פסק הדין של בית משפט קמא. לטענתה, העבירות שבהן הורשע המערער הן עבירות חמורות שאין להקל בהן ראש אף שהלכה למעשה לא בוצעו המעשים המיוחסים כלפי קטין "אמיתי" אלא רק נגד סוכן משטרה; וכי מהמערער נשקפת מסוכנות רבה הנלמדת מסדרת המעשים שבגינם הורשע וכמו כן מהערכות המסוכנות בעניינו. נטען כי מתסקירי שירות המבחן ומהערכות המסוכנות שהוגשו בעניינו של המערער עולה כי לא הושגה התקדמות טיפולית משמעותית, ודאי לא במידה המפחיתה דיה את מסוכנותו; וכי אין מדובר במקרה שבו נרשמה פריצת דרך טיפולית משמעותית המצדיקה הפחתה בעונש שנגזר. המשיבה עמדה בנוסף על כך

שהמערער עצמו הודה בקיום קשרים מיניים עם קטינים בשלבים אחרים בחייו וטרם הרשעתו בעבירות דנן, דבר המעצים את מסוכנותו. אשר להמשך ההליך השיקומי נטען כי אף שזה לא יימשך בתקופת מאסר המערער מאחורי סורג וברית, ניתן לבנות עבורו תכנית להמשך טיפול ושיקום בקהילה לאחר ריצוי המאסר.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינו בנימוקי הערעור, האזנו לטענות הצדדים בארבעת הדיונים שהתקיימו לפנינו והתרשמנו מהערכותיהם העיתיות של שירות המבחן ושל המרכז להערכת מסוכנות הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. הלכה היא עמנו כי ערכאת הערעור תתערב בעונש שהטילה הערכאה הדיונית רק במקרים שבהם קיימת חריגה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת או שנפלה טעות מהותית בגזר הדין (ראו ע"פ 2165/14 האדיה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.4.2015); ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.12.2013) (להלן: עניין סבח)). אנו סבורים כי העונש שנגזר על המערער בבית משפט קמא אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת וההולמת את העבירות שבהן הורשע ואת נסיבות ביצוען, ואין לפיכך עילה להתערבותנו.

12. בית משפט זה ציין לא אחת את מידת החומרה הידועה לעבירות מין בכלל וכלפי קטינים בפרט ואת מדיניות הענישה בעבירות אלו אשר ראוי כי תהיה, ככלל, מחמירה באופן שיש בו לבטא הן את האינטרס הציבורי בהרתעת עברייני מין פוטנציאליים, הן את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפשם ולגופם של נפגעי עבירות אלו (ראו, בין רבים: ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (31.1.2016); ע"פ 281/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.12.2015); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015)). אשר לעובדה כי עבירותיו של המערער בוצעו במרחב הווירטואלי, אין בכך כדי להקל בענישה הראויה למעשים האמורים (ראו ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (6.7.2015); ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (16.1.2014) (להלן: עניין כהן)). בעניין סבח נזדמן לי לומר את הדברים הבאים, שכוחם יפה גם לענייננו:

"ביצוען של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם" (שם, בפסקה 7).

13. מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת עולה כי העונש שהושת על המערער לא חורג מהנהוג בעבירות מסוג זה. כך, למשל, בעניין כהן נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר על תנאי על אדם כבן 66 שהורשע בריבוי עבירות של ניסיון למעשה מגונה, החזקת פרסומי תועבה וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לאחר שהתכתב עם שלוש קטינות בנות 12 במרשתת כשהוא מתחזה לנער כבן 17, תוך שליחת מסרים מיניים ובוטים ושכנוען לשלוח לו תמונות עירום שלהן שאותן שמר במחשבו. ערעורו על חומרת העונש שהושת עליו נדחה. בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.4.2014) דובר על אדם מבוגר שהתחזה לחיילת בת 18; שוחח בצ'אט ובשיחות טלפון ווידאו עם קטינות בנות כ-13 תוך שהוא משדלן להתפשט מול המצלמה ולבצע בעצמן מעשים מגונים; ואיים עליהן שאם לא ימשיכו במעשים אלה יפיץ תמונות עירום שלהן במרשתת. הלה הורשע בריבוי עבירות של מעשים מגונים, ניסיון לבצע מעשה מגונה, סחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה, ונגזרו עליו שנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 25,000 ש"ח למתלוננות נגדו. ערעורו על חומרת העונש נדחה. בתפ"ח (מחוזי מרכז) 131/12 מדינת ישראל נ' נועמן (17.4.2013), הקרוב בנסיבותיו למקרה דנן, דובר על אדם שקיים התכתבויות מיניות ובוטות במרשתת עם סוכני משטרה שהציגו עצמם כקטינות במסגרת מבצע למיגור תופעת עבריינות המין במרשתת; חשף את אברי מינו כלפיהן דרך מצלמת האינטרנט; והגיע למפגשים שקבע עמן. הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע ב-7 עבירות של ניסיון הטרדה מינית של קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים, עבירה של ניסיון מעשה מגונה בפני קטינה מתחת לגיל 16 וניסיון למעשה מגונה בקטין. בצד זאת ראוי לציין כי המערער הפנה בטיעונו לכמה מקרים שבהם נגזרו עונשי מאסר על דרך של עבודות שירות תוך העדפת האפיק הטיפולי גם כאשר העבירות המדוברות כללו מעשים מגונים שבוצעו בגופם של קטינים ולא דרך המרשתת (ראו ת"פ (שלום אשד) 173/08 פרקליטות אשקלון נ' גייגר (2.3.2009); תפ"ח (מחוזי י-ם) 7004/06 מדינת ישראל נ' לוין (5.11.2006)).

14. אכן, לא מן הנמנע כי במקרה מתאים יינתן משקל מוגבר לאפיק השיקומי. גם במקרה שלפנינו שקלנו את האפשרות – נוכח תקופת המאסר הקצרה ביחס ויתרונותיו הניכרים של שיקום עברייני מין הן בהיבט האישי הן בראיית אינטרס הציבור – לפסוע בנתיב זה. דא עקא, הניסיון – שהתפרש על תקופת זמן ארוכה ביחס – לא עלה יפה למרבה הצער. בשורה התחתונה ניצבנו לפני תסקיר המבחן האחרון שלא בא בהמלצה טיפולית. אין לכחד, המערער עשה כברת דרך ממשית בהליך הטיפולי והשיקומי שבו לקח חלק בהתמדה, והגורמים המקצועיים התרשמו כי ניכרים שינויים בדפוסי מחשבתו

ושיפור מסוים בלקיחת האחריות מצדו. עוד יש להזכיר כי המערער מצוי בטיפול פסיכולוגי פרטי שבו התמיד גם לאחר הרשעתו ובמהלך שמיעת הערעור. בצד האמור, המסוכנות המינית הנשקפת מן המערער בנקודת הזמן הנוכחית נותרה בינונית בעוצמתה; ושירות המבחן ראה שלא לבוא בהמלצה טיפולית נוספת בעניינו, שכן חרף ה"ארכות" שניתנו למערער לבחון היתכנות להמשך הליך טיפולי שיביא להפחתת מסוכנותו, הערכת שירות המבחן בנקודה זו היא שהמשך הטיפול לא יפחית את המסוכנות. שירות המבחן אף לא ראה להציג המלצה עונשית כפי שעשה בתסקירים הקודמים. משכך, לא מצאנו כי בנקודת זמן זו הונחה עילה להתערבותנו בעונש המאסר שנגזר על המערער. זאת, גם בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת שעליה עמדנו לעיל ולעקרון ההלימה שעומד בבסיס הוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

15. סוף דבר: הערעור נדחה אפוא. המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 20.3.2016 עד השעה 10:00 בבימ"ר הדירים או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, כ' באדר א' התשע"ו (29.2.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט